Категорія справи № **336/3766/18: Адміністративні справи (до 01.01.2019); Справи зі спорів з приводу забезпечення громадського порядку та безпеки, національної безпеки та оборони України, зокрема зі спорів щодо:; дорожнього руху; транспорту та перевезення пасажирів; дорожнього руху.**
Надіслано судом: **23.11.2018.** Зареєстровано: **25.11.2018.** Оприлюднено: **27.11.2018.**
Дата набрання законної сили: **20.11.2018**
Номер судового провадження: **2-а/336/232/2018**

30.10.18

Справа № 336/3766/18

Провадження № 2-а/336/232/18

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

30 жовтня 2018 року м. Запоріжжя

Шевченківський районний суд м. Запоріжжя у складі головуючого судді Марко Я.Р., за участю секретаря судового засідання Палубінської К.М., розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовною заявою ОСОБА_1 до інспектора 2 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Запорізькій області рядового поліції Разумова Олександра Вадимовича про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності та закриття провадження по справі, -

В С Т А Н О В И В:

Позивач ОСОБА_1 звернувся до суду з вищевказаним адміністративним позовом, в якому просить суд визнати дії інспектора 2 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Запорізькій області рядового поліції Разумова Олександра Вадимовича протиправними та скасувати винесену останнім постанову серії АР № 579266 від 05.07.2018 року про його притягнення до адміністративної відповідальності за частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладення адміністративного стягнення у виді штрафу у розмірі 255,00 грн. та закрити справу про адміністративне правопорушення, а також просив вирішити питання про розподіл судових витрат відповідно до статті 134 КАС України.

В обґрунтування позову позивач посилається на те, що 05.07.2018 року відповідач по справі інспектор 2 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Запорізькій області рядовий поліції Разумов О.В. виніс відносно позивача постанову про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серія АР № 579266.

Відповідно до вказаної вище постанови позивач порушив вимоги пункту 8.5.1 правил дорожнього руху України, а саме не виконання вимог дорожньої розмітки, у зв'язку з чим його визнано винним у вчиненні правопорушення передбаченого частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення, та накладено стягнення у виді штрафу у розмірі 255, 00 грн.

Позивач з винесеною постановою не згоден, вважає її незаконною, а дії відповідача протиправними.

За твердженнями позивача, 05.07.2018 року він рухався на своєму транспортному засобі «Chevrolet Aveo», д.н. НОМЕР_1 по трасі Харків-Сімферополь М 18 в напрямку з м. Харків в м. Запоріжжя та на 291 км позивача зупинив патруль патрульної поліції, який не перебував в режимі патрулювання,а був розміщений стаціонарно на трасі та вів відеопостереження на даній частині дороги.

Відповідач повідомив позивача, що останній порушив вимоги пункту 8.5.1 правил дорожнього руху України, а саме не виконання вимог дорожньої розмітки.

В свою чергу позивач повідомив відповідача, що правил дорожнього руху він не порушував, рухався відповідно до правил дорожнього руху та в якості доказу відповідач надав позивачу на огляд відеозапис на якому зображено лише те, що схожий на автомобіль позивача рухався по зазначеній ділянці дороги, будь-яких фактичних даних, що позивач порушив вимоги пункту 8.5.1 правил дорожнього руху України на відеозапису не вбачається, будь-яких суцільних ліній, які позивач начебто перетинав на відеозапису не зображено, що підтверджує незаконність дій відповідача при винесені постанови.

Як зазначає позивач, відповідач не надав будь-яких фактичних та допустимих доказів на підтвердженням вчинення правопорушення позивачем, не прийняв до уваги пояснення позивача та не долучив їх до матеріалів справи.

Окрім того, позивач посилається на те, що про незаконність дій відповідача при винесенні оскаржуваної постанови, свідчить: не додержання ним вимог чинного законодавства України, зокрема статей 276-282 Кодексу України про адміністративні правопорушення; відсутність будь-яких фактичних доказів скоєння позивачем адміністративного правопорушення; не роз'яснення йому прав передбачених статтею 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення; позбавлення можливості скористатися правовою допомогою адвоката; а також не ознайомлення позивача з умовами та порядком оскарження винесеної постанови та правовим наслідком не виконання адміністративного стягнення та відсутність таких відомостей в оскаржуваній постанові.

Позивач просить суд стягнути судові витрати, посилаючись на те, що його було безпідставно притягнуто до адміністративної відповідальності у зв'язку з чим він був змушений звертатися за правовою допомогою адвоката для проведення консультацій та складання адміністративного позову для захисту своїх законних інтересів.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 13.07.2018 року відкрито провадження у справі, призначено підготовче судове засідання та витребувано з Управління патрульної поліції в Запорізькій області матеріали, що потягли за собою притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Станом на 30.10.2018 року вищезазначені матеріали на адресу суду не надходили.

16.08.2018 року позивач через канцелярію суду подав заяву за змістом якої просить суд стягнути з відповідача за рахунок бюджетних асигнувань на його користь витрати пов'язані з наданням правової допомоги адвоката у розмірі 2 000, 00 грн.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 06.09.2018 року закрито підготовче провадження по справі та призначено справу до судового розгляду по суті.

Позивач в судове засідання не з'явився, надав суду заяву за змістом просить розглядати справу без його участі, наполягає на задоволенні позовних вимог в повному обсязі.

Відповідач в судове засідання не з'явився, про день, час та місце його проведення повідомлявся у встановленому законом порядку, причини неявки суду невідомі, відзиву, будь-яких заяв або клопотань до суду не надсилав.

Відповідно до частини 4 статті 229 Кодексу адміністративного судочинства України фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалось.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши наявні в справі докази за своїм внутрішнім переконанням, суд приходить до висновку, що заявлені позовні вимоги підлягають частковому задоволенню, виходячи з наступного.

Судом встановлено, що відповідно до оскаржуваної постанови серії АР № 579266 від 05.07.2018 року ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі 255 гривень (а.с.10).

За змістом вказаної постанови, винесеної 05.07.2018 року, 05.07.2018 року о 06 годині 28 хвилин в Запорізькій області, Вільнянський район, а/д М-18 на 281 км ОСОБА_1, керуючи транспортним засобом «Chevrolet Aveo», д.н. НОМЕР_1, не виконав вимогу дорожньої розмітки 1.1 «вузька суцільна лінія», здійснив її перетин та виїхав на зустрічну смугу призначену для зустрічного руху, об'їзд не пов'язаний з об'їздом перешкоди, чим порушив вимоги пункту 8.5.1 правил дорожнього руху України.

Відповідно до статті 251 Кодексу України про адміністративні правопорушення доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами. Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

Згідно зі статтею 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

У відповідності до статті 6 Кодексу адміністративного судочинства України суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого, зокрема, людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини. Звернення до адміністративного суду для захисту прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується. Заборонляється відмова в розгляді та вирішенні адміністративної справи з мотивів неповноти, неясності, суперечливості чи відсутності законодавства, яке регулює спірні відносини.

Відповідно до частин 1, 2 та 3 статті 7 Кодексу адміністративного судочинства України суд вирішує справи відповідно до Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Суд застосовує інші правові акти, прийняті відповідним органом на підставі, у межах повноважень та у спосіб, визначені Конституцією та законами України. У разі невідповідності правового акта Конституції України, закону України, міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або іншому правовому акту суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу, або положення відповідного міжнародного договору України.

Згідно зі статтею 9 Кодексу адміністративного судочинства України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Суд розглядає адміністративні справи не інакше як за позовною заявою, поданою відповідно до цього Кодексу, в межах позовних вимог. Суд може вийти за межі позовних вимог, якщо це необхідно для ефективного захисту прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень. Кожна особа, яка звернулася за судовим захистом, розпоряджається своїми вимогами на свій розсуд, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Таким правом користуються й особи, в інтересах яких подано позовну заяву, за винятком тих, які не мають адміністративної процесуальної дієздатності. Суд вживає визначені законом заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи.

Як передбачено частинами 1 та 2 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.

Посилання позивача на те, що він 05.07.2018 року не порушував вимоги пункту 8.5.1 правил дорожнього руху України відповідачем не спростовано належними доказами, не надано суду жодного доказу на підставі якого встановлено наявність складу адміністративного правопорушення, яке передбачене частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення, в діях ОСОБА_1

З урахуванням вищевикладеного, суд вважає, що постанова про накладення адміністративного стягнення підлягає скасуванню.

Відповідно до частини 3 статті 286 Кодексу адміністративного судочинства України за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право:1) залишити рішення суб'єкта владних повноважень без змін, а позовну заяву без задоволення;2) скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і надіслати справу на новий розгляд до компетентного органу (посадової особи);3) скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення;4) змінити захід стягнення в межах, передбачених нормативним актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено.

Приймаючи до уваги вищенаведене, позовні вимоги позивача про визнання протиправними дій відповідача щодо притягнення позивача до адміністративної відповідальності виходить за межі повноважень суду, передбачених статтею 286 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а тому позовні вимоги в цій частині задоволенню не підлягають.

Відповідно до частини 1 статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивачем надано на підтвердження оплати послуг адвоката: квитанцію № ПН 289380 від 16.08.2018 року на суму 2 000, 00 грн., завірену копію договору № 06/07/18/1 від 06.07.2018 року про надання правової допомоги, завірену копію додаткової угоди № 1 до договору № 06/07/18/1 від 06.07.2018 року, завірену копію акту про прийняття-передачі наданих послуг до договору про надання правової допомоги № 06/07/18/1 від 16.07.2018 року, завірену копію рахунку-фактури № 10, завірену копію статуту адвокатського бюро «Добринь».

На підставі викладеного, суд вважає за доцільне стягнути з Державного бюджету України за рахунок бюджетних асигнувань ГУНПв Запорізькій області на користь ОСОБА_1 судові витрати пов'язані з розглядом справи у виді витрат на професійну правничу допомогу у сумі 2 000, 00 грн.

Керуючись статтями 2, 5-9, 73-77, 90, 139, 244-246, 250, 286 Кодексу адміністративного судочинства України, статтями 251, 252, 268, 293 Кодексу України про адміністративні правопорушення, суд -

У Х В А Л И В:

Позовну заяву ОСОБА_1 до інспектора 2 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Запорізькій області рядового поліції Разумова Олександра Вадимовича про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності та закриття провадження по справі - задовольнити частково.

Скасувати постанову про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серія АР № 579266 від 05.07.2018 року винесену інспектором 2 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Запорізькій області рядового поліції Разумовим ОлександромВадимовичем про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за частиною 1 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладення адміністративного стягнення у виді штрафу у розмірі 255.00 грн. та закрити справу про адміністративне правопорушення.

Стягнути з Державного бюджету України за рахунок бюджетних асигнувань ГУНПв Запорізькій області на користь ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_2, адреса: АДРЕСА_1) судові витрати пов'язані з розглядом справи у виді витрат на професійну правничу допомогу у сумі 2 000, 00 грн.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом десяти днів з дня його проголошення безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди, а матеріали справ витребовуються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності КАС України. У разі порушення порядку подання апеляційної чи касаційної скарги відповідний суд повертає таку скаргу без розгляду.

Повне судове рішення складено 08.11.2018 року.

Суддя Я.Р.Марко